'नाम् ... पातयित्वा पदा 'वधीत्. 2) occidere. R. Schl. I. 2. 18.: क्रौञ्चमिथुनाद् एकम् अवधीः; MAH. 1. 4801.: शक्राज्ञया महाबाहुम् तान् वधिष्यति; 3. 626.: तं वधिष्ये महीतले. (Cf. रध्, व्यध्, वाध्, बाध्, lat. *laedo* (v. Benary p. 49.); hib. *faethaim* «I kill», *faethadh* «killing», *fesaim* «I kill, destroy», *feadhm* «a battle».)

c. नि occidere. MAH. 1. 4121. 5472.

वध *m.* (r. वध् s. अ, scribitur etiam बध) caedes. H. 1. 46. 3. 20. BR. 2. 30.

वधू *f.* (scribitur etiam बधू, fortasse a r. बन्ध्) 1) femina, *etiam* animalium femina. DR. 1. 17. 2) nurus. SA. 4. 28. 6. 9. 3) femina affinis, fratria. SU. 4. 15. (Hib. *badhbh* «an ill-inclined woman; a witch, a fary woman».)

वधैषिन् (e वध caedes et एषिन् cupidus) caedendi cupidus. SU. 2. 19.

वध्यता *f.* (a वध्य occidendus s. ता) status ejus, qui occidendus est. N. 9. 8.

1. वन् 1. *P.* (हिंसायाम् *K.*) ferire, laedere. (V. 3. वन् et cf. हन् e धन्, hib. *bana* «death»; gr. φένω, φόνος, φονεύς; lat. *fûnus*; v. 4. वन्.)

2. वन् 1. *P.* (सम्भक्तौ *K.* सम्भक्तिशब्दयोः *V.*) colere, venerari, deditum esse, amare; sonare (cf. स्वन्). — *In dial. Vêd.* 1) dare. RIGV. V. 47. 1.: इन्द्रपानं वो वनेम (v. Westerg.). *Etiam* cl. 2. *A.* RIGV. V. 17. 5.: वंस्व वार्याणि. 2) accipere. RIGV. V. 94. 9.: यद् ईमहि तद् वनेमहि; RIGV. 3. 2. 93. 9. 46. 14. (*V.* वनिता et cf. lat. *veneror, Ven-us*; germ. vet. *wini* dilectus, amicus; *winia* dilecta, marita, uxor; *wunna* gaudium, voluptas; fortasse *minna* amor e *winna*.)

3. वन् 8. *P. A.* (याचने) petere, cupere. — *In dial. Vêd.* 1) *id.* RIGV. 31. 13.: मन्त्रम् मनसा वनोषि. 2) praef. अभि colere (v. 2. वन्). RIGV. 51. 2.: अभी "म् अवन्वन्त् स्वभिष्टिम् ऊतयः «illum colebant fauste aggredientem opitulatores». 3) occidere, perdere, (v. 1. वन्). RIGV. 121. 9.: वन्वञ् कुष्णम् (वन्वन् शु°) अनन्तैः परियासि वधैः; 73. 9.: नृभिर् नृन् वीरैर् वीरान् वनुयामा.

4. वन् 1. et 10. *P.* (वनामि, वानयामि (उपकृता *K.* उपकृतौ अद्याघाते शब्दोपतापयोः *V.*) juvare; credere; ferire; sonare; vexare. (V. 1. et 3. वन् et cf. 2. तन्; hib. *banaim* = वनामि, *banaighim* = वानयामि «to waste, to pillage, to plunder»; v. etiam *banadh*, *banaghadh* apud O'Reilly.)

वन *n.* 1) silva. H. 1. 3. 2) aqua. AM.

वनराजि *et* °राजी *f.* (e वन et राजि, राजी quae hac in compositione regionem significare videntur) silvae regio (?). DR. 1. 2. SAK. 27. 6. *infr.*

वनस्पति *m.* (e वन et पति dominus, inserto स् euphonico) arbor. H. 1. 11.

वनिता *f.* (part. pass. rad. वन् amare) femina; uxor. UR. 37. 10. MEGH. 8. 33. 59. 65. (Germ. vet. *winia* dilecta, uxor, v. 2. वन्; hib. *ban* «a woman».)

वन्द् 1. *A. interdum P.* (scribitur वद्, gr. 110[a].) 1) se inclinare *reverentiae causâ*, inclinato corpore salutare. DR. 9. 19.: ववन्दे ... मुनिम्; A. 1. 5.: वृकोदरस्या 'पि ववन्द पादौ; 2.: युधिष्ठिरम् ... अवन्दत; MAH. 2. 23.: ववन्दे चरणौ मूर्ध्ना ... पितृष्वसुः (v. 2. वद् praef. अभि). 2) laudare, celebrare. R. Schl. II. 16. 37.: रामम् ... वचोभिर् अग्र्यैः ... ववन्दिरे. (Fortasse lat. *laus*, *laud-is* mutato *v* in *l*, *n* in *u*, v. gr. comp. 20. 255. 9.)

c. अभि *i. q. simpl.* sgnf. 1. R. ed. Ser. I. 28. 34.: राघवाव् अभ्यवन्दताम्.

c. सम् *id.* MAH. 1. 5420.: तम् ... शिरसा समवन्दत.

वन्दि *et* वन्दी *f.* captivus; *v. sq.*

वन्दीकृ (e praec. et कृ, v. gr. 653.) capere, rapere. UR. 2. 5.: वन्दीकृता विबुधशत्रुभिः.

वन्दिन् *m.* (r. वन्द् s. इन्) laudator, praedicator, praeco. UR. 59. 16.

वप् 1. *P. A.* (उप् gr. 455. 481. 505. 613. 632.) 1) spargere, *praesertim semen*, seminare. MAN. 3. 142.: बीजम् उप्त्वा; 9. 36.: यादृशन् तू 'प्यते बीजम्; 9. 40.: अन्यद् उप्तज् जातम् अन्यत्. — अक्षान् वप्तुम् talos jacere. MAH. 2. 2033. 2) texere. (Cf. वा flare, वे texere et Causalia